

пеното лице на сестрата, той илъга, за да се избави отъ неприятности:

— Братъ ви... доста добръ е...

Лицето на сестрата се проясни.

— Да, и азъ бѣхъ у дома тая заранъ и бачо е още по-добръ. Та за това наредихме да му се свѣти масло... Нека Господъ си има милость за него, петъ дѣца дребни има...

— Да? извика докторътъ съ такъвъ страшенъ гласъ, щото го чу цѣлата улица; — да идемъ, да идемъ!

И той се повърна скоришката съ Подѣлковата сестра и влѣзе въ стаята на оздравляющия боленъ.

Два свещеника четяхъ молитви за здравие, срѣдъ димътъ отъ кадилницата, и при нѣколко воценици, турени на послана съ месалъ маса. Подѣлкову бѣше толкова подобрѣло, щото бѣше можалъ да стане правъ и да присѣтствува на маслоосвещението.
